

IN. AiB. 5134. 238. 1. 2016 A

Kielce, 2016. 12. 22.

Teatr im. Stefana Żeromskiego
w Kielcach
ul. Sienkiewicza 32
25-507 Kielce

dotyczy: zaleceń konserwatorskich w związku z konkursem „Remont, konserwacja modernizacja zabytkowego obiektu Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach”

Świętokrzyski Wojewódzki Konserwator Zabytków, odpowiadając na pismo z dn. 8. 12. 2016 r. (data wpływu: 14. 12. 2016 r.) formułuje następujące zalecenia konserwatorskie w związku z konkursem „Remont, konserwacja modernizacja zabytkowego obiektu Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach”:

Budowla została wzniesiona w latach 1870-1878 – jako hotel z teatrem – z fundacji przedsiębiorcy Ludwika Stumpfa, według projektu kieleckiego architekta Franciszka Ksawerego Kowalskiego. Budynek frontowy stanął w zabudowanej pierzei ob. ul. Sienkiewicza. Prawdopodobnie od początku istniało powiązane z nim skrzydło oficyny zachodniej i zabudowa obrzeżna wewnętrznego podwórza – stajnia i wozownia. Oficyna wschodnia została wybudowana dopiero po 1911 r. Wówczas także powiększono klatkę schodową głównego budynku usytuowaną w ryzalicie od strony podwórza. Sala teatralna od początku miała kształt owalny – z krzesłami w parterze, loggiami i balkonami w dwóch strefach, zdobił ją bogaty wystrój sztukatorski, który do współczesnych czasów przetrwał w wersji zredukowanej.

Teatr, dawny „Hotel Polski” został wpisany do rejestru zabytków województwa kieleckiego pod nr 730, decyzją z dn. 9. 04. 1972 r. (w rejestrze województwa świętokrzyskiego nr A. 378). W/w wpis obejmuje budynek frontowy i powiązane z nim komunikacyjnie skrzydło zachodnie. Zabudowa ta podlega ścisłej ochronie prawnej zgodnie z przepisami obowiązującej ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków (Dz. U. z 2014 r., poz. 1446 ze zm.). W związku z powyższym ingerencja w jej substancję materialną, dyspozycję wnętrza, wystrój elewacji i bryłę powinna być ograniczona do niezbędnego minimum.

Ogólnodostępne wnętrza teatru, czyli brama przejazdowa, przedsionek, główna klatka schodowa, foyer, stara owalna sala teatralna o metryce z ostatniej ćw. XIX w. ulegały z biegiem czasu licznym przekształceniom i nawarstwieniom. Zakres tych przekształceń – przy bardzo słabym rozpoznaniu obiektu ze względu na brak przekazów ikonograficznych i badań architektonicznych – jest obecnie trudny do rozczytania. Wydaje się zasadne przeprowadzenie przynajmniej w odniesieniu do sali teatralnej podstawowych badań w celu rozpoznania pierwotnej kolorystyki ścian, balustrad balkonów, sposobu wykończenia sufitu nad salą. Zaproponowana aranżacja wnętrza powinna mieć podstawę w wynikach badań, może także

verte!

opierać się na znanych opisach wnętrza kieleckiego teatru m.in. na łamach „Gazety Kieleckiej”, z wykorzystaniem analogii z epoki.

Priorytetem konserwatorskim jest utrzymanie funkcji teatralnej w obrębie posesji. Dlatego także, kładąc nacisk na utrzymanie w części ogólnodostępnej „klimatu” starego teatru, dopuszczamy możliwość uzasadnionej ingerencji w konstrukcję i bryłę całej zabudowy, wynikającej z konieczności zapewnienia właściwego stanu technicznego, bezpieczeństwa użytkowników, dostępu dla osób niepełnosprawnych. Dopuszczamy także wprowadzenie nowoczesnych rozwiązań technicznych związanych ze współczesnymi wymogami funkcjonowania teatru.

p.o. ŚWIĘTOKRZYSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW
w Kielcach
mgr inż. Anna Żak-Stobiecka

Otrzymują:

1. adresat.
2. a/a.